

naš konj

aleksandar carić

SASVIM LAKO

DEVET LITARA
AUTOBUŠA
RAZGRČE JOJ
PRAMENOVE
JARKIM BOJAMA
MISLI MI POSTAJU
PROZRAČNE
ZAGLEDANO
KROZ PROZOR
LETO GURA
SVOJA KOLICA
SA SLADOLEDOM
NA IVICI PLAŽE
SETIH SE GRAJE
SVETLIH HODNIKA
NOVE STARE ŠKOLE
LETENJA
NA PRIBORU ZA ČAJ
UZ TOPLI VETAR
ILI PROSTO
GLAVOM NAPRED
U VIS
BRZO
IZNAD GLAVNE ULICE
STAROG GRADA
PRELIVENE SUNCEM
ŽAMOR
U UŠIMA VISINE

NAŠ KONJ

VIŠE NIJE KARIKATURA
NE SMEJE SE
NAD REKOM
U PRASKOZORJE/
NE ISKAČE
IZ TELEVIZORA/
NE NOSI
GUMENOG ODISEJA/
DAJEM MU PERO
ZA NJEGOV
ČUTLJIVI ŠEŠIR/
ON IZVIJA GRLO
PUT NEBA/
POZDRAVLJA NAS
ZELENIM OKOM/
NAŠ KONJ NIJE VIŠE KARIKATURA/

kairo

stevan a. živkov

italija na dokovima čuva stražu
dok mesto zastave
vijore kose
i prugaste cipele

u plavom nebu
i mekanim jastucima
spržio sam svoje cipele.
one sada nisu ovde.
ponekad pomislim da one još uvek
preskaču Magritove zulufo
i premeštaju mu obrve tako
da izgleda ljut na mene.

Kairo mojih snova
vrti mi se oko glave:
prskalice, šeširi, praporci,
dve kriške sira za svako oko.
Pruži mi ruku
punu bombona,
salonska devojčice,
Kairo mojih snova,
ja sam Amon Ra,
ime mi je belo,
ja sam Amon Ra,
ja sam beo:
kad izađe sunce,
preći ćeš reku,
doći ćeš do piramide
i sići u katakombe.
Ja te čekam.

Tražicu od tebe samo...
salonska devojčice
sa slatkim premazom
preko glave, / pružu mi ruku,
ja sam beo,
i sakrij me u uvo,
sakrij me duboko u uvo,
ja sam beo,
u Kairu,
u Kairu,
u Kairu

vit dala

boris kulenović

Zamislili da smo mravi
nosi nas Dunav,
papirni brod
je naša planeta,
papirni brod
je naša postelja.
Sada si Mesec
nad Crnim morem,
sidi
odseci mi glavu,
neću da imam glavu.

Ponoćni Kinezi,
deco opakih gusara,
nemojte se ljutiti
na nas.
Ranjenih ušiju
igračemo večno okolo,
ruke će nam uvek mirisati
na sapun iz
cirkusa »Evropa«

Narandžasti klavir
u tvom toplom trbuhu
zarobio je Napoleona
u čeljustima struna
mrvi ga na slogove:
NA-PO-LE-ON.

Po kratkoj travi
hodao je patuljak
i nosio
od kravlje kože torbu,
u njoj Zlatno jezero
i patke.
Začuju se zvona
i pojave kuće,
patuljak viknu.
— Vit Dala, Vit Dala...
Iz tog patuljka
izrastem ja
ružan, velikih šaka.

dvor

stojan janković

GRAD RUŽA

MLADO VEČNO CVEĆE
ODLAZI SA STABLA
PRATIM GA KRIŠOM
ŽUTI NEŽNI POLEN
PAO MI NA GLAVU
PRIZVAŠI MESEČEVE
TRAGOVE NA OSUNČANI TRG
ULICA BRUJI HILJADAMA
SENKI ALI JA SAM SAM
SAM U GRADU RUŽA
BIOSKOP PURPURNIH SLIKA
VRTI SE U KRUG
POŽELO SAM DA ME NEKO
VODI I TI SI TU
VETAR NOSI PRAŠINU I LIŠĆE
VETAR GOVORI O POCEPANIM JEDRIMA
U GRLO MI RASTE KAJSIJA
JA SAM RADOSTAN I SAM
SAM U GRADU RUŽA

PROZORI

NJEGOVE SU OČI
ZAMAGLJENI PROZORI
IZA KOJIH PRETI GLADNI VUK
IZA KOJIH PUSTO DVORIŠTE
SANJA MRTVU TRAVU
IZA KOJIH GAVRANOVI PEVAJU
ZIMSKE PESME NA ZALEĐENOJ BARI
IZA KOJIH VATRA PRŽI BELE ZIDOVE
IZA KOJIH SE SKUPLJAJU
LICA LJUDI I NAKAZA
IZA KOJIH USPAVANI GRAD
RASTE NA OTROVNOJ PEČURKI
IZA KOJIH MRTVO LIŠĆE
TIHO PADA SATIMA
IZA KOJIH JEDNO SUNCE
UZALUD POKUŠAVA DA SE RODI
IZA KOJIH SE PLAVI MESEC
NEMILOSRDNO SMEJE
IZA KOJIH MOJA DRAGA
SPAVA U KORI OD POMORANDŽE

NA IZGLED BLIZU
A NEGDE DALEKO
VIŠE NE POKUŠAVAM RAZMICATI ZAVESE
ON JE ČUTLJIV I STRAN
ON JE SVE ŠTO NISAM JA
(DOK U SULUDOM KUPATILU
SPALJUJEM SVOJE LICE)
IZ SVAKOG UGLA I SA OGLEDALA
MRTVI DVOR ME ČUTKE POSMATRA

STOJAN JANKOVIĆ, rođen u Novom Sadu 1964. Završio srednju školu Centra za dizajn »Bogdan Šuput«, smer grafika. Upi-sao se na Likovnu akademiju za školsku 1984/85. godinu.

BORIS KULENOVIĆ, rođen u Novom Sadu 1964. Završio srednju školu Centar za dizajn »Bogdan Šuput«, smer grafika. Upi-sao se na Filozofski fakultet – književnost.

ALEKSANDAR CARIĆ, rođen u Novom Sadu 1964. Završio srednju školu »Jovan Jovanović Zmaj«, smer matematika. Upi-sao se na Mašinski fakultet.

STEVAN ŽIVKOV ANDRIČIN, rođen u Bečeju 1964. Školsko obrazovanje do II razreda srednje škole završio u Bečeju, u srednju usmerenu u Novom Sadu, Centar za Dizajn »Bogdan Šuput«, smer grafika. Ništa nije upisao.

Svi zajedno delovali u NEO-MERZ grupi.

dubokih misli zakopane su glave

slobodan kljajić

3.
I sjaj se gasi sna i smrti –
Zatvoren u grobljanski krš krti
Dva nespojiva elementa
Izgrađena iz munje segmenta.
Kao voda i vatra, soko i senica –
Minijaturna kovačnica ljubavnih strelica,
Minijturni bronzani znakovi
Okrenuti negu su gotovi
Zauvek!

4.
Čuje se zvono. Getska sprava
Dok zapenušani pobednik utrčava.
Sumorni kladilac odlazi sa kišom
Na daleko priobolje reke – krišom.
Besne strasti i psovske truju,
Gugutke na putu rasteruju...
Izgubljeni geometrijski sni
Kao iščupani kameni temeljni, međaši
Zauvek!

5.
U mazut dugu po reci love
A hronični bonik muči bolove.
Čuj kako hropće duša eterna
Ni rentgen, ni kobalt, ni kvarc lanterna
Ne mogu oterati jezu u kosi
Štu čelo znojem rosi –
Vemenica mu stiže – kuca.
On je prosi. Srce puca!
Zauvek
(odlomak)